

umuligt, saa uforsvarligt, som det synes, at enkelte ærede Medlemmer ville gøre det til. Jeg tror ogsaa, at hvis vi skulle vente at naa et nogenlunde tilfredsstillende Resultat med Hensyn til denne Sag, gaar det ikke an at røre alt for meget ved Lovforslagets Hovedpunkter.

Jeg kan godt forstaa, at de, der med en vis Ligeledthed se paa, om vi komme til Forstaaelse om en Fiskerilov eller ej, stille store og vidtgaende Krav. Men jeg tror, at skulle vi naa et Resultat, hvad jeg meget ønsker, vil det blive nødvendigt, at vi holde os saa nær som muligt til det Forslag, der her foreligger. Jeg ser meget vel, at det vil høre til Umulighederne at faa gennemført en Lov om vort Saltvandsfiskeri, som kan tilfredsstille alle Fiskerne. Vi behøve blot at lægge Mærke til, at naar vore Fiskere rundt omkring i Landet holde Møde og drøfte denne Sag, blive de saa godt som aldrig enige. Derfor drejer det sig om, at vi her naa et Resultat, hvorved vi afhjælpe saa stor en Del som muligt af Ulemperne ved den nu gældende Lovgivning. Vore Fiskere rundt om i Landet vilde sikkert paaskønne det.

Der er under de foregaaende Dages Forhandlinger om denne Sag faldet mange Udtalelser vedrørende enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. En stor Del af disse Udtalelser tror jeg dog egne sig bedst til at drøftes nærmere i det Udvalg, der bliver nedsat for at overveje Forslaget. Jeg skal derfor her i Dag kun gøre nogle Bemærkninger angaaende de efter min Mening vigtigste Spørgsmaal. Men inden jeg gaar over til at omtale disse enkelte Spørgsmaal nærmere, maa jeg maaske udtale en Beklagelse over, at jeg under Forhandlingerne i Gaar var nødsaget til at være fraværende en halv Times Tid, netop paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) holdt sin vistnok baade morsomme og saglige Tale. Jeg beklager dette, fordi det vilde have haft sin Betydning for mig, om jeg havde overværet hans Foredrag, naar jeg nu skal beskæftige mig med enkelte af dette ærede Medlems Udtalelser.

Det første Punkt, jeg skal berøre, er et Punkt, som blev omtalt af det ærede Medlem for Middelfart. Det vedrører Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 angaaende Mærkningen af Fiskefartøjer. Det ærede Medlem var meget utilfreds med de Bestemmelser, der her foreslaas: det vilde blive uhyre besværligt for Fiskerne, og det vilde ikke være nogen Nytte til. Jeg skal

gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de allerfleste af vore Fiskefartøjer og Baade allerede ere nummererede og mærkede. Det ere de i Henhold til Haager-Konventionen og den Fiskerikonvention, der bestaar mellem os og Sverige. Sagen kan derfor efter min Mening ikke være saa besværlig, som det ærede Medlem synes at mene, og dertil kommer, at den Udgift, som den første Indregistrering og Mærkning vil medføre, afholdes af Statskassen. Jeg ser ikke, at det vil være uforvarligt at gaa til denne Bestemmelse, saa meget mere som jeg tror, det maa indrømmes, at skulle vi kunne udføre en virkelig og betydningsfuld Kontrol med Fiskeriet, er det nødvendigt, at Fartøjerne og Baadene ere forsynede med tydelige Mærker.

Jeg kommer derefter til at omtale en Bestemmelse i Forslaget, som er bleven drøftet meget udførligt i de foregaaende Dage, nemlig Spørgsmaalet om Aalegaardene. Jeg erkender, at dette er et af de vanskeligste Spørgsmaal i hele Loven, men saa meget mere Grund er der til at tage paa dette Spørgsmaal med en vis Forsigtighed, med en vis Hensyntagen til de for Tiden bestaaende Forhold. Det kan ikke nytte at læse op af Christian V.s D. L. og sige, at saadan og saadan bestemmer denne Lov, naar det dog maa erkendes, at denne Lovs Bestemmelser ikke gælde for Tiden. Derved kommer man jo ingen Vegne. Det, det drejer sig om, er, at faa rettet nogle af de nu bestaaende ret uheldige Forhold vedrørende dette Spørgsmaal. Men naar vi skulle naa til et Resultat her, maa der tages Hensyn baade til Fiskernes og til Grundejernens Interesser, det komme vi ikke uden om. Nu forekommer det mig, at det Forslag, vi havde for nogle Aar siden, og som var fremsat af den da nedsatte Aalegaardskommission, maa siges at være et Fremskridt for Fiskerne, naar man sammenligner det med de nu bestaaende Forhold. Men det her foreliggende Forslag gaar et Skridt videre, og jeg skulde dog tro, at det, at der bliver skabt virkelig solide Forhold paa dette Omraade, vil have en ikke ringe Betydning for vore Fiskere. Jeg vil derfor henstille, om vi ikke under den senere Behandling af dette Spørgsmaal gjorde klogest i ikke at stille alt for strenge Fordringer op fra nogen af Siderne, thi hvis man gør det, kan man forudse det Resultat, at saa komme vi ingen Vegne, men blive staaende ved de nugældende Bestemmelser, som ere meget uheldige for vore Fiskere.